

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/41/2016
Identifikačné číslo spisu:	7612222983
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7612222983.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ S. N., bytom E., 2/ X. A., bytom E., 3/ Z. A., bytom E., zastúpení Mgr. Maroš Ježík, advokát, so sídlom Okružná 871/65, Stará Ľubovňa, proti žalovanej S. C., bytom F., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Matej Okály, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a o uloženie povinnosti odstrániť stavbu, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 10 C 33/2012, o dovolaniach žalovanej a A. C., bytom R., proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. novembra 2015 sp. zn. 2 Co 777/2014, takto

rozhodol:

Dovolania žalovanej a A. C. o d m i e t a .

Žalovaná a A. C. sú povinní zaplatiť žalobcom náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. júla 2014 č. k. 10 C 33/2012-130 v spojení s opravným uznesením z 30. júla 2014 č. k. 10 C 33/2012-143 zriadil k pozemku parc. č. KN C 3156/7-zastavné plochy a nádvoria o výmere 10 m², ktorý bol vytvorený z pozemku parc. č. KN C 3156/1 geometrickým plánom č. 89/2012 vypracovaným Ing. Pavlom Kostelníkom dňa 25. septembra 2012, autorizačne overeným Ing. Pavlom Šponiarom dňa 25. septembra 2012 a úradne overeným dňa 28. septembra 2012 Správou katastra F. pod č. 227/12 a k pozemku parc. č. KN C 3153/3-zastavané plochy a nádvoria o výmere 43 m², ktorý bol vytvorený z pozemku parc. č. KN C 3156/1 geometrickým plánom č. 89/2012 vypracovaným Ing. Pavlom Kostelníkom dňa 25. septembra 2012, autorizačne overeným Ing. Pavlom Šponiarom dňa 25. septembra 2012 a úradne overeným dňa 28. septembra 2012 Správou katastra F. pod č. 227/12, právo zodpovedajúce vecnému bremenu, a to právo cesty - vstup, prejazd a prechod pešo aj motorovými vozidlami cez tieto pozemky, a to v prospech vlastníka stavby súp. č. 716-dom, postavený na pozemku parc. č. KN C 3155/1-zastavané plochy a nádvoria o výmere 656 m², to všetko zapísané na LV č. XXXX pre k. ú. a obec F., okres F., v evidencii Katastrálneho úradu v S., Správa katastra F. a v prospech vlastníka stavby súp. č. 714 postavenej na pozemku parc. č. KN C 3155/2- zastavané plochy a nádvoria o výmere 391 m², zapísaná na LV č. XXXX pre k. ú. a obec F., okres F., v evidencii Katastrálneho úradu v S., Správa katastra F.,

pričom určil povinnosť žalovanej strpiet výkon týchto práv zo strany žalobcov 1/ až 3/. Ďalej určil žalovanej povinnosť odstrániť na vlastné náklady betónové oplatenie v bodoch A a B o dĺžke 6,20 m a B a C o dĺžke 10,42 m na pozemku parc. č. KN 3156/1 pre k. ú. F., a to podľa porealizačného zamerania oplatenia časti pozemku parc. č. 3156/1 k. ú. F. vyhotoveného Ing. Pavlom Kostelníkom v marci 2014, ktoré tvorí prílohu rozsudku, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej ďalej uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 1 303,97 € a trovy štátu vo výške 15,99 € na účet súdu prvej inštancie, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 11. novembra 2015 sp. zn. 2 Co 777/2014 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. V odôvodnení podaného dovolania namietala geometrický plán, na podklade ktorého súd prvej inštancie rozhodol o určení vecného bremena k predmetnej nehnuteľnosti. V tomto smere uviedla, že geometrický plán bol vypracovaný na iný účel a v prospech žalovaných 2/ a 3/, a preto rozsudok súdu nie je vykonateľný. Ďalej namietala, že súd nevykonával ňou navrhnuté dôkazy. Podľa jej názoru žalobcovia užívali časti pozemkov vo vlastníctve iného pre seba, ale právo prechodu neriešili. Upozornila na tú skutočnosť, že zriadené vecné bremeno nie je vyznačené na geometrickom pláne, a preto nemôže tvoriť podklad pre záznam do katastra nehnuteľností. Pre žalobcov zriadené právo prechodu cez jej pozemok nie je jediným riešením prístupu k ich pozemku, pretože vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu je možné zriadiť aj na ďalšom susednom pozemku LV č. XXXX, čo súd neskúmal. Z tohto dôvodu považuje rozhodnutie súdu za zmatečné. Dovolateľka namietala, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nebol dostatočne zistený skutkový stav. Navrhla, aby dovolací súd z týchto dôvodov rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhla povoliť odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

4. Dovolateľ A. C., manžel žalovanej, podal dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), t. j. odňatím možnosti účastníka konať pred súdom, pričom dôvodnosť založil na § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Dovolateľ v tomto konaní vystupoval v pozícii splnomocneného zástupcu na strane žalovanej, pričom žalobcovia aj súd opomenuli, že žalovaná je manželkou dovolateľa, pričom plot, ktorý bol určený na odstránenie, mali spolu so žalovanou v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, z čoho vyplýva, že súd s ním mal konať ako s účastníkom konania. Dovolateľ ďalej poukazuje na tie isté skutočnosti ako žalovaná, teda na nevykonateľnosť rozhodnutia, nevykonanie navrhovaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie.

5. Žalobcovia sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili tak, že pokiaľ ide o dovolanie A. C., manžela žalovanej, tento v konaní nevystupoval ako účastník konania, ale bol len splnomocneným zástupcom podľa § 27 ods. 1 O.s.p., a preto mu z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p. nevyplýva oprávnenie podať dovolanie voči predmetnému rozhodnutiu. S poukazom na uvedené, preto navrhli dovolanie manžela žalovanej zamietnuť. Vo vzťahu k dovolaniu žalovanej uviedli, že nie sú dané dôvody dovolania, a preto navrhli, aby ho dovolací súd zamietol. V tomto smere poukázali na to, že podané dovolanie nie je prípustné v zmysle § 237, § 238 O.s.p., a preto dovolací dôvod spočívajúci v namietanom nesprávnom právnom posúdení nie je možné uplatniť.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od 1. júla 2016.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná S. C., zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Dovolanie manžela žalovanej, A. C., dovolací súd skúmal najskôr z toho hľadiska, či tento mimoriadny opravný prostriedok bol podaný na to legitimovaným subjektom a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b/ CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že dovolania boli podané pred 1. júlom 2016 za účinnosti zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O.s.p.

10. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený a nejde o rozsudok, ktorý by mal znaky uvedené v ustanovení § 238 O.s.p. bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Dovolaiteľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

11. Napriek tomu, že žalovaná neoznačila žiadnu z procesných väd uvedenú v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p., z jej argumentácie vyplýva, že uvedené námietky bolo možné subsumovať pod § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Vzhľadom na predmetné námietky a povinnosť dovolacieho súdu (podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku) preskúmať procesné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. ex offio, dovolací súd uvádza nasledovné.

12. Pokiaľ žalovaná namietala, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nešlo o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v niektorom súdnom konaní došlo, nezakladal procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p.

13. Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení mohol prípadne viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); vadu takej povahy ale mohol účastník konania úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladala.

14. Súd nebol viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nebol povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, bolo vždy vecou súdu, a nie strán. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky účastníkom navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladal prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal účastníkovi možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993

a R 125/1999).

15. Navyše ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nebolo vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotil niektorý z vykonaných dôkazov, mohlo byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladala prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011). Ak súd v procese dokazovania nevykonával dokazovanie určitým dôkazným prostriedkom takým spôsobom, ktorý predpisuje zákon, dochádzalo k tzv. inej (v § 237 ods. 1 O.s.p. neuvedenej) vade. Takáto vada bola síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), prípustnosť dovolania ale nezakladala (porovnaj napríklad rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 266/2009).

16. Pre účely predmetného dovolacieho konania je vhodné zdôrazniť, že námietku dovolateľky týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia nebol dovolací súd, vzhľadom na to, že dovolanie nie je prípustné, oprávnený preskúmať.

17. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovanej, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo účinnok umožňujúci uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, ktorý by zostal zachovaný aj po tomto dni (§ 470 ods. 2 CSP). Najvyšší súd preto jej dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

18. Podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podľa § 447 písm. b/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

19. Dovolanie A. C., ktorý v predmetnom konaní vystupoval ako splnomocnený právny zástupca žalovanej S. C., nebol stranou v konaní (podľa predchádzajúcej platnej úpravy účastník konania). Z uvedeného je zrejmé, že tento dovolateľ teda nebol subjektom oprávneným podať dovolanie, a preto dovolací súd jeho dovolanie v zmysle vyššie citovaných ustanovení odmietol.

20. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.